

մրցանակներ զրկած էին՝ Վենետիկյ Ֆրանսական Հիւպատոսն և իտալական «Տանդէ Ալիկիերի» ընկերութիւնը և Մուրատ-Ռափ. Նախկին Աշակերտաց Միութիւնը իր նուէրը (գրպանի ժամացոյց) հայերէն լեզուի և գրականութեան յառաջադէմ սանին՝ Ա.Ռ.Ա.Ն. Գ.Ա.Ս.Պ.Ա.Ն.:

Մրցանակներ ստացան իրենց ընդհանուր յառաջադիմութեան համար մէն մի դասարանի առաջին երեքները:

- Ն. ԴԱՍԷՆ. — Ս. Յովսէփ Սշրաֆեամ — Առամ Գասպարեան.
 Բ. Գրիգոր Կէյվէլեան.
 Գ. Յակոբ Բերդեան.
 Դ. ԴԱՍԷՆ. — Ս. Մամուկ Էթմէքեան.
 Բ. Լուդուիկ Կիրակոսեան.
 Գ. Հրաչ Ապոյեան.

ՆԱԽԱՊԱՏՐԱՍՏԱՅԱՆ ԴԱՍԵՐԷՆ.

Եղուարդ Գալիթեան, Սուրէն Յակոբեան, Վահէ Նալլաճեան եւն.

Հանդէսը համեմուած էր երաժշտական կտորներով և աշակերտներու խմբերգներով: Հայ ու ֆաշական քայլերգներէն ու խմբերգներէն յետոյ ջութակի, թաւջութակի և դաշնամուրի համերգը լսեցուց Bossiէն, Veraciniէն և Sammartiniէն երկու Sonata-ներ և Dialogo մը:

Հուսկ դարձեալ խմբերգներ «Ծիրանի

ծառ», և «Բաջաց զէնքի» Վարժարանին յաղթական քայլերգը:

Փակման խօսքն ըրաւ ջերմ զգացումներով՝ Ուսուցչական մարմինն ներկայացուցիչը՝ Գեր. Տէ Լուքա, նմանցնելով շրջանաւարտները Տանդէի Աստուածային կատակերգութեան մէջ նկարագրուած եօթը ջահերուն, որոնք պատրաստուած էին լուսաւորելու ազգային կեանքը իր զանազան խաւերուն մէջ: Ենչուեց յարգելի Ուսուցչապետը թէ ինչպէս պէտք էին անվեհեր կանգնիլ աշխարհի խոչընդոտներուն դէմ՝ Կրօնքի և Ազգի մարդու և կենսատու գաղափարականներով:

Գեղեցիկ հանդէսը կ'աւարտէր այն հոգեկան քաղցր տպաւորութեամբ՝ որ սովոր է թողուլ կրթական տան մը հունձքի յուսալից վայրկեանը. և մինչ հիւրերը գոհունակ՝ ջերմ ուրախակցութեամբ կը մեկնէին, մտերիմ շրջանակի մէջ յաւելուած հանդէս մը տեղի կ'ունենար Ուսուցիչներու, Բարեկամներու և շրջանաւարտ Սաներու ընտանիքներուն՝ որոնց ամենուն վարժարանին յարգելի Տեսչութիւնը ազնիւ պատուասիրութիւն մը կ'ընէր, որ կը պսակուէր Վարժարանին յառաջադիմութեան և Հայ ազգին ազատութեան ուղղուած ամենուն ջերմ մաղթանքներով:

ԽՄԲ.

ՄԻԽԻԹԱՐԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ ~ ԱՂԵՔՍԱՆԴՐԻԱ

Թերեւս «Բազմավէպ»ի ընթերցողներէն քիչերը միայն տեղեակ ըլլան կըրթական այս նոր հաստատութեան՝ որուն ձեռնարկեց Միխիթարեան Ուխտս անցեալ տարի՝ Մուրատ-Ռափայէլեան Վարժարաններու հարկւրամեայ մեծապայծառ յոբելեանի վաղորդային:

Սնոր հիմնարկութեան ամփոփ պատմութիւնը արդէն մամուլի տակ է Յորհրդական յաշարձան «Բազմավէպ»ի բացառիկ թուի Բ. հատորին մէջ, որով զանց կ'ընենք հոս մանրամասնութիւններ տա-

լու: Կը բաւէ ըսել թէ Հայ վերածնութեան լծուած ազգանուէր Միաբանութիւնը չէր կրնար անտիսել կարիք մը և մանաւանդ թախանձանք մը Միխիթարեան կրթարան մը բանալու այդ գաղութին մէջ, ինչպէս կ'ընէր միեւնոյն ատեն նաեւ Հալէպի հայաշատ կեդրոնին մէջ:

Բայց առանց ծանր զոհողութեանց չէր որ դժնդակ ժամանակի մը մէջ հիմնուեցաւ այդ կրթարանը՝ շնորհիւ բացառիկ և անձնուէր ջանքերուն Հ. Քերոբէ Վ. Չրաքեանի՝ և հայրական քաջալերութեամբ

տեղւոյն վիճակաւոր Գերպ. Յակոբ Արքեպ. Նեսիմեանի բարոյական և մանաւանդ նիւթական բարեսէր օժանդակութեամբ Աղեքսանդրիոյ Հայ Կաթողիկէ հասարակութեան կարկառուն դէմքերուն՝ բարերար Ժ. Մաթոսեանի և Օ. Գրուպալեանի, վերջինս նաեւ նախկին աշակերտ Տրապիզոնի Միխիթարեան Վարժարանին: Այդ ազգասէր և բարի հոգիներուն հետ շնորհապարտ ենք յիշելու տեղւոյն Հայ Կաթողիկէ. Աղեքսանիւսումն ու Հ. Բ. Ը. Միութիւնը:

Շատեր իրաւամբ մեծ ակնկալութիւն մը չունէին առաջին տարուան արդիւնքի մասին, քանի որ նոր սկսուած էր գործը. և սակայն մեծ եղաւ բարեկամներու և օտարներու զարմանքը անդրանիկ ամառի վերջի հանդէսին որ տեղի ունեցաւ Յուլիս 4ի Կիրակին, առաւօտեան ժամը 10,30ին, Սալեզեան Հայրերու հաստատութեան ընդարձակ սրահին մէջ՝ նախագահութեամբ Եգիպտոսի Հայ Կաթողիկէ Վիճակաւոր Գերպ. Յ. Արքեպ. Նեսիմեանի փոխանորդ Գեր. Խաչիկ Վրդ. Աթմասեանի, որուն ըով տեղ առած էր Պրանսական հիւպատոսի ներկայացուցիչը:

Հրաւիրեալներու բազմութեան մէջ կային Վարժարանի Բարերարները, բարեկամներն և աշակերտաց ծնողները:

Հանդէսը բացուեցաւ Եգիպտական քայլերգով՝ «Քնար» երաժշտարիւմբի նուագածութեամբ, և «Բամ փորոտան»ով՝ զոր երգեց վարժարանին սաներու խումբը: Նախ Պրն. Վարդ Ճըլտըրեան՝ վարժարանին տեսչութեան անձնուէր գործակից Ուսուցիչ՝ արարեքէն լեզուով զօհեց հակիրճ պատկերը Միխիթարեան Միաբանութեան կրթական ծրագրին և գաղափարներուն, շեշտեց անոր յաջողութեան գաղտնիքը, և թէ մեծ բախտ մ'էր Եգիպտահայ սերունդին համար այդ գոտւ ազգային և բարոյական վառարանէն օգտուիլ:

Ապա հետզհետէ կատարուեցան զանազան լեզուներով արտասանութիւններ՝ արձակ և ոտանաւոր. մենեք մը՝ Զ. Զարիֆեան, զուգերգ մը՝ Կանաչեանի՝ Զ. Սարաֆեան և Հ. Պրուրենձեան. «Մաղը»

տրամախօսութիւնը. Մուլիէրի «Ագահ»էն տեսարան մը անսայթաք ֆրանսերէնով՝ Չիլինկիրեանի և Յ. Անսուրեանի կողմէն, ինչպէս նաեւ «La trompette» երգախառն զաւեշտ մը, յետոյ ուրիշ երգախառն պատկեր մը «Մարկոս ձկնորսը» որուն կ'առաջնորդէր դաշնակով օր. Թ. Մարտիրոսեան, ինչպէս նաեւ հայ և պուլկարական շնորհալի պարերուն, օժանդակութեամբ նաեւ Պրն. Ե. Ալեքսանեանի:

Յայտագրի Բ. մասը կը բացուէր վարժարանին մեծ. Տեսուչ Հ. Քերոբէ Վ. Չրաքեանի տեղեղատուութեամբ, ուր կը բացատրէր նա Միխիթարեանց դիտումն ու ծրագիրը՝ ի գին ամէն զոհողութիւններու հայ կրթիւ մեր սերունդը, որուն իբր շօշափելի ապացոյց յայտարարեց թէ վարժարանին 110 աշակերտութեան կէսը՝ աւարախօս և հայ անգրագէտ՝ արդէն սորված էր հայերէն խօսիլ, կարդալ ու գրել:

Յարգելի Հայրը յետոյ թուեց դժուարութիւնները զանազան դպրոցներէ եկած աշակերտութեան գիտական — լեզուական մակարդակն հարթելու, տուաւ յոյսեր հետզհետէ բարձրացնելու դասարան և ուսում մինչեւ հասցնելու Փարիզի և Վենետիկի լիկէոններու վերջին տարիներու աստիճանին՝ ուր պիտի կարենային անցնիլ յառաջադէմները և այնուհետեւ Եւրոպական այդ երկիրներուն մէջ կատարել համալսարանական ուսումները: Ի խրախոյս աշակերտութեան և ծնողներուն կը յայտարէր թէ արդէն իբր արժանի մրցանակ՝ բարեկիրթ և յառաջադէմ սան մը Յակոբ Անսուրեան ձրիավարժ սան Վենետիկ կը զրկուէր Մուրատ-Ռ. Վրժն:

Ապա տեղի ունեցաւ ճոխ մրցանակաբաշխութիւն մը: Վարժարանին Ուսուցիչներէն՝ Պրն. Յակոբ Պաղտեան շնորհակալութեամբ յայտարարեց մի առ մի նուէրները իտալական և Պրանսական կառավարութեանց, Լեւոն Մաթոսեանի կողմէ դաստակի ժամացոյց մը հայերէնի մէջ առաջինին, և Միաբանութեան Ընդհ. Արբհօր կողմէ ոսկի և արծաթ մետաղներ՝ ամէնէն բարեկիրթ և կարգապահ սաներուն: